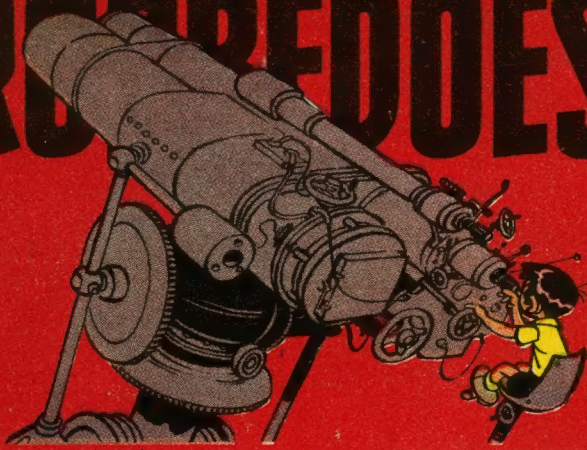

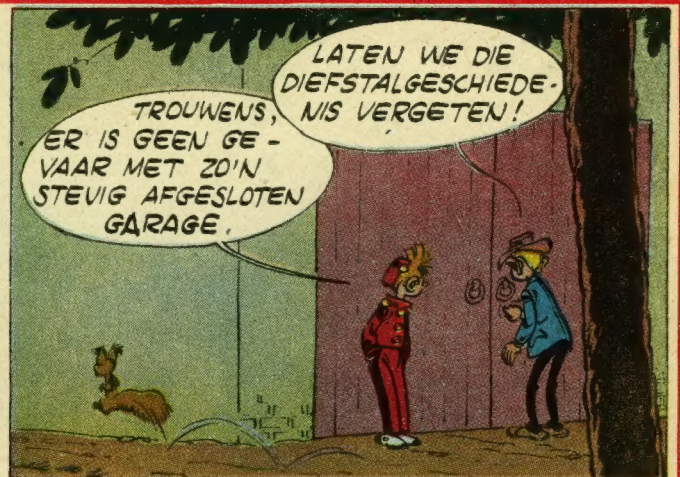
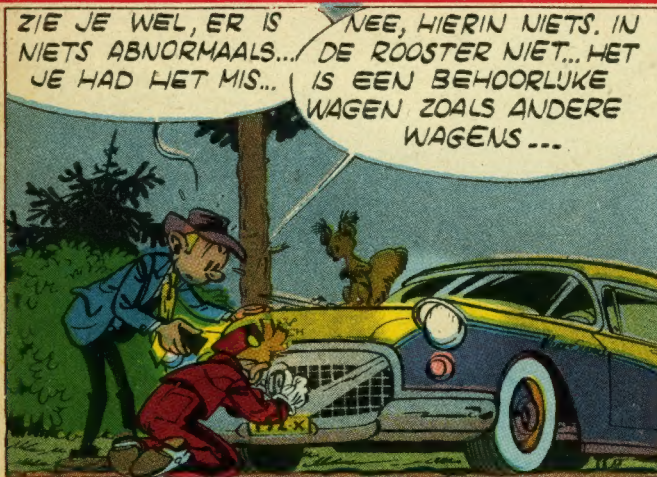
ROBBEDOES

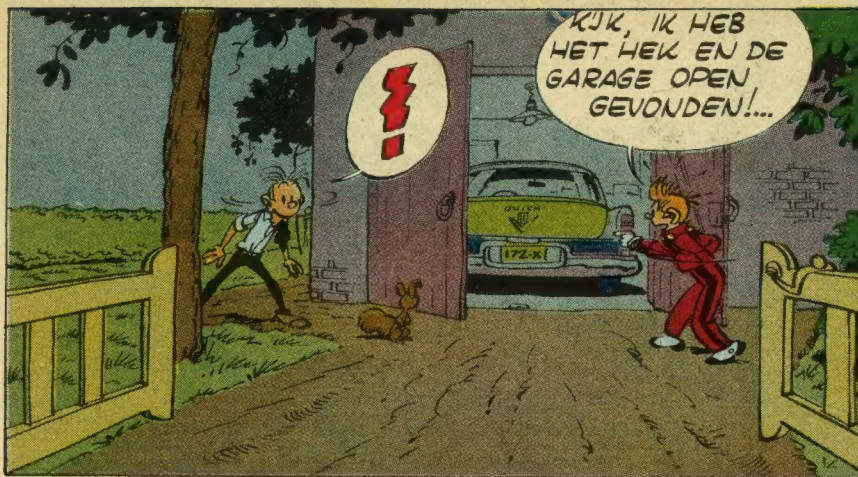

ALLES VINDEN ONZE KLEINE SNUFFELAARS INTERES- SANT!

Weekblad. — 17e Jaargang.

Nr. 809. — 29 September 1955. — 24 blz.

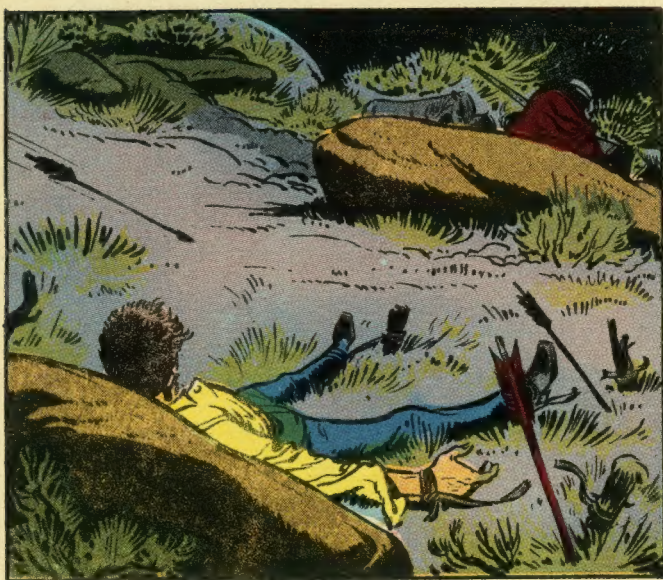

JERRY SPRING

GILLAIN

JERRY SPRING

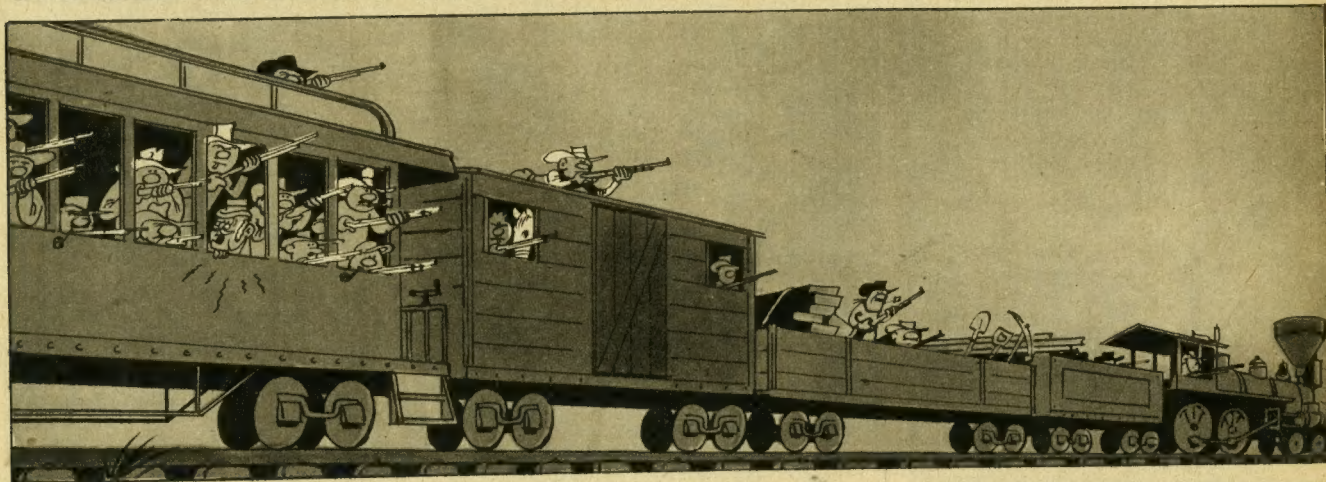
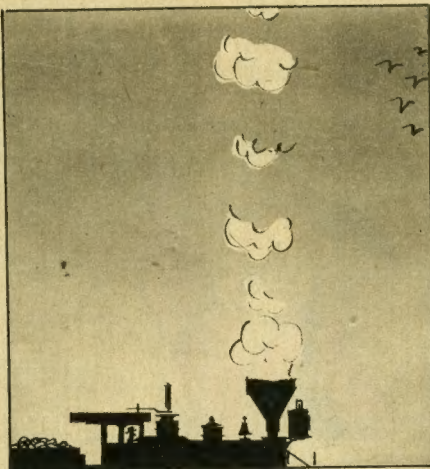
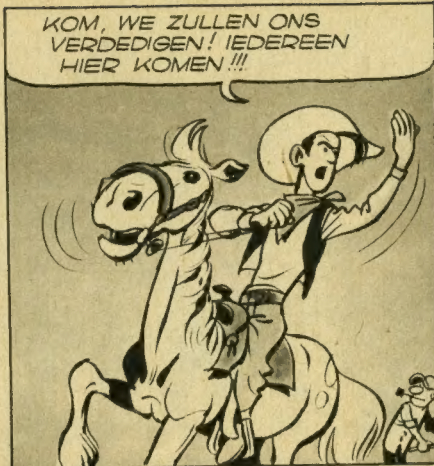
LUCKY LUKE

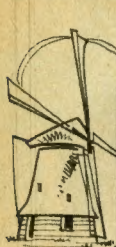
IN EEN KERSVERS WILD-WESTVERHAAL

DE SPOORWEG DOOR DE PRAIRIE

(Wordt vervolgd.)

MOLENS.

SNUFFEL kan goed merken, dat het vacantie is geweest. De rakkers vragen allemaal dingen, die ze op schoolreisjes hebben gezien. Vorige week hadden we het over de apen. En nu vraagt **ZONNEBLOEM** uit Deurne om iets te vertellen over de molens, die zij in de Hollandse polders heeft bewonderd.

De oudste molens waren vaststaande stenen gebouwen, alleen bruikbaar als de wind uit goede richting kwam. Het was een hele verbetering, toen het molenhuis op een voetstuk werd gezet (de «standerd») en in zijn geheel draaibaar werd gemaakt om een verticale as. Nu konden ze de molen «kruien», naar de wind keren.

Die standerdmolen werd opnieuw verbeterd, toen in 1573 de zogenaamde «bovenkruiers» het levenslicht zagen. Bij de bovenkruiers wordt alleen de kap met schuinliggende wiek-as gekruid. Dit molentype nu heeft bijzonder veel opgang gemaakt in Holland, voornamelijk in de 17de eeuw. Hij staat gewoonlijk dan ook bekend onder de naam: Hollandse molen.

De windmolens, die vroeger voor allerlei doeleinden werden gebruikt — en naargelang hun doel, olie-, hout-, zaag-, boor-, papiermolens enzovoort werden genoemd — dienen nu in hoofdzaak alleen nog maar tot het malen van graan en vooral ook tot het wegmalen van polderwater.

DE MODERNE MOLEN

De moderne windmolens verschillen eigenlijk niet zo heel veel van hun voorgangers. Ook deze bestaan uit een vast onderstuk en een draaibare kap. In de kap bevindt zich de as, waaraan natuurlijk de vier wieken bevestigd zijn. Aan het andere eind van die as zit de staart. Deze staart bestaat uit een samenstel van balken, die dikwijls tot aan de grond reiken en met kettingen aan de bodem kan worden vastgemaakt. Hierdoor kunnen we de kap draaien in de gewenste windrichting en dan stevig vastleggen.

De as rust op een stuk hardsteen op een zwaar stuk hout. Je begrijpt, dat dit geval stevig gesmeerd moet worden. Door het snelle draaien zou het hout zo warm lopen, dat het in brand zou vliegen.

Om de as is een wiel gebouwd, dat de draaiende beweging op een verticale spil overbrengt. Deze spil op haar beurt doet de molensteen draaien of brengt de schepraders in beweging.

De wieken moeten natuurlijk van stevig hout gemaakt zijn. Zo ook de roeden van de wieken, die door hun taaiheid en buigzaamheid aan de grote winddruk moeten kunnen weerstaan. Tegenwoordig worden die roeden ook veel van ijzer gemaakt.

Om de wind op te vangen is door de roeden een netwerk van latten be-

vestigd, waarop de zeilen worden gespannen. Is er weinig wind, dan worden ze helemaal met zeil bespannen. Is er veel wind, dan maar gedeeltelijk. Bij heel sterke wind kunnen ze zelfs zonder zeilen draaien.

En als de molenaar eens een dagje vrij wil hebben? Of als de boer vindt, dat er geen polderwater moet worden uitgemaal? Hoe zetten ze dan de molens stil?...

De oplossing is nogal eenvoudig: op de as is een rem aangebracht, die we «vang» noemen. Zij werkt op het wiel, dat op de as is bevestigd, en is van beneden uit te bedienen.

MOLENS SPREKEN EEN TAAL

Het zal jullie misschien erg verwonderen, maar de molens zijn nog niet zo stom als je zou denken. Nee, ze spreken een taal, een molentaal. Natuurlijk moet je die leren, zoals je ook Frans, Duits en Engels moet leren. Ik zal jullie eens een paar geheimen uit die taal vertellen.

Wanneer de molen in rust staat met de roede vertikaal, dat staat deze roede «voor de borst». Dit betekent, dat de molenaar 's avonds de arbeid heeft gestaakt, ofwel, dat er geen wind is. Maar wanneer er wel wind is, terwijl de molenaar toch op de molen zit en eigenlijk zou moeten werken, dan staat de molen in deze stand op de «school-stand». Wanneer zo'n molen «op school» staat, vraagt of «schooit» de molenaar om werk.

Wordt de molen stil gehouden, omdat de arbeid tijdelijk is afgelopen, ofdat de molenaar met vrouw en kinderen naar het circus in de stad is, dan worden de wieken «overhek». «overkruis» of «in het kruis» gesteld. Bij deze stand staan de wieken in een hoek van 45° met de horizon. Ook op Zon- en feestdagen staat de molen overhek.

Wanneer je recht voor de molen staat, draaien de wieken naar rechts. Een wiek, voor zij de verticale stand bereikt heeft, wordt «komend» genoemd. Daarna heet zij «gaand».

Is de molen kapot, dan wordt hij «kreupel», «onderkant» of «in timmertouw» gesteld. De komende roede staat dan in het midden tussen overhek en vertikaal, dus in een hoek van 22,5° met de horizon. Wanneer echter de gaande roede in deze stand staat, dan betekent het, dat de molensteen moet worden ingehakt. De molen staat dan «hakscheef».

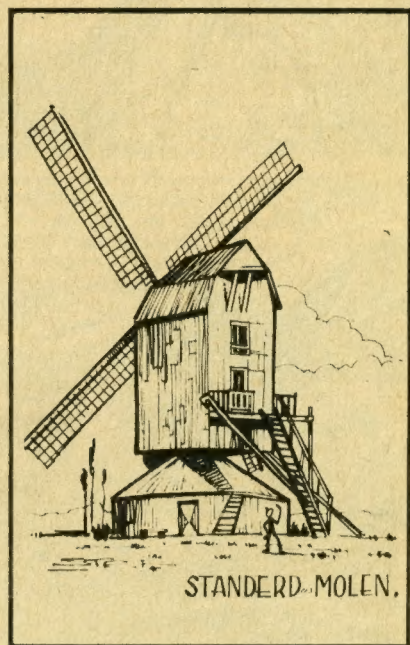
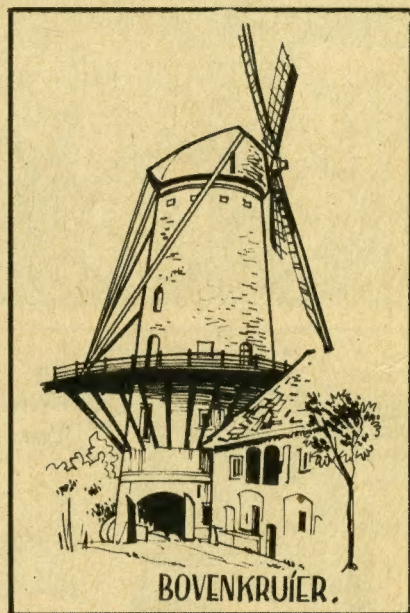
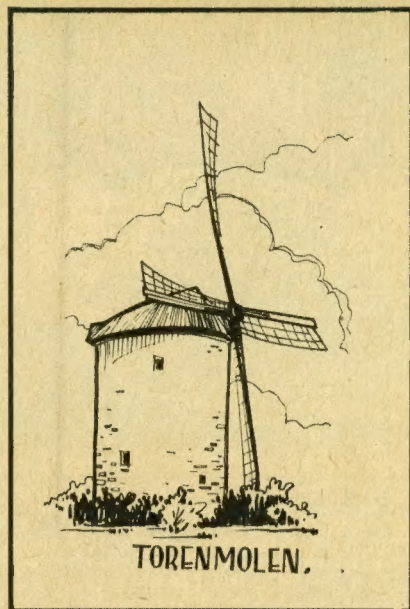
Dit is dan het een en ander over molens. Het woord molen is niet alleen de benaming van 'n windkrachtmotor, maar wordt ook gebruikt voor alle toestellen voor het «ijnmalen en mengen in huiselijk gebruik. Zoals bijvoorbeeld een koffiemolen. En die zullen ook nog wel verdwijnen!

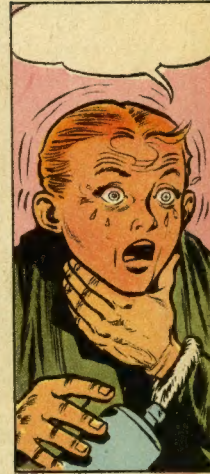
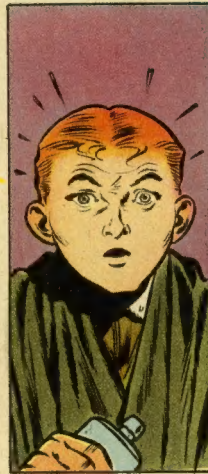
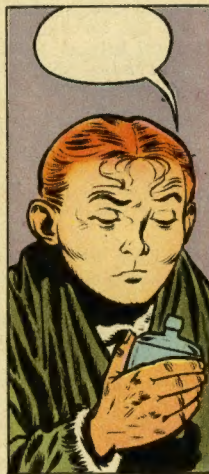
Tot de volgende week, beste rakkers en rakkersjes!

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan!

Je altijd trouwe,

SNUFFELTJE.

HM!...EENS IN DE WATER-
DICHTTE ZAKKEN KUKEN.
MISSCHIEN VINDEN WE ER
IETS IN...HM!...HIER NIETS
EN HIER OOK NIET...

O!...HIER!...
IN DEZE ZAK...
ZIT ER
IETS!

EEN HORLOGE EN
EEN KAART/DE ONGE-
LUKKIGE DRENKELING
HEEFT HIER ZIJN KOST-
BAARSTE EIGENDOM-
MEN IN GESTOPT OM
ZE TEGEN HET WA-
TER TE BEVEILIGEN!

EN...
GEEN
PAPIER-
EN?

NEE!...ER STAAN ZELFS
GEEN VOORLETTERS IN HET
HORLOGE GEGRIFFT. HAD DIE
PILOOT GEEN IDENTITEITS-
PAPIER BIJ ZICH?

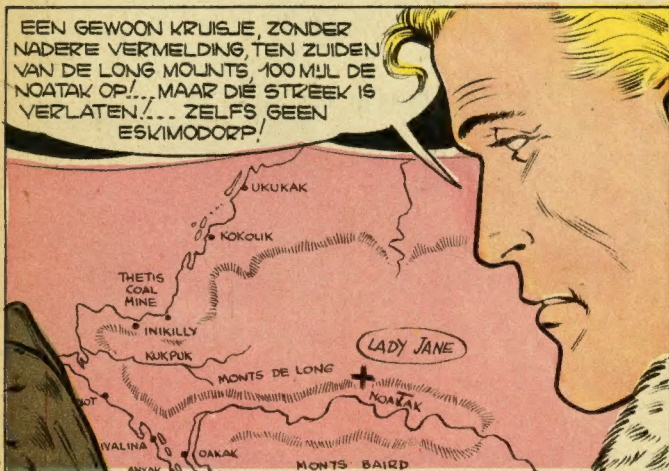

EVEN DE KAART BEKUKEN, HE,
EEN HEEL UITVOERIGE
KAART VAN ALASKA EN
DE ALEOETEN/ ZO ZO/
DAAR KROELET HET NIET
VAN DE VLIEGERS/ WIE TE
DEKSEL KAN DIE PILOOT
ZIJN GEWEEST?

JA!... EN WAAR KWAM HIJ
VANDAAN?... HERINNER JE
MAAR ER WERD GEEN EN-
KEL VLIESTUIG VERMIST...
O, KUK!... ER STAAT EEN
AANWIJZING OP GE-
SCHREVEN!

WAREMPEL!
JIE HEBT
GELIJK!

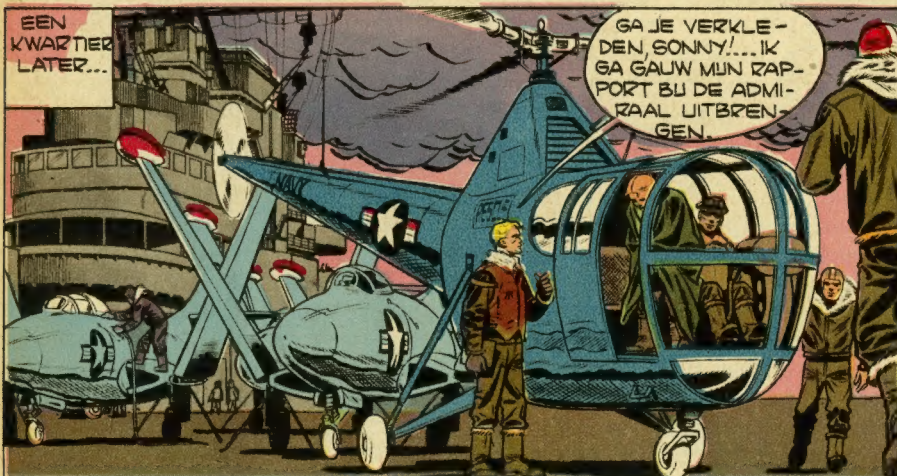
EEN GEWOON KRUISJE, ZONDER
NADERE VERMELDING, TEN ZUIDEN
VAN DE LONG MOUNTS, 100 MIJL DE
NOATAK OP!... MAAR DIE STREEK IS
VERLATEN... ZELFS GEEN
ESKIMODORP!

WEL, WEL! WAT MAG DAT KRUIS
TOCH BETEKENEN? HET NAASTE
PLAATSJE LIGT ER MEER DAN
900 MIJL VANDAAN!

IK ELK GEVAL IS HET
GEEN VLEGVELD. DAT
ZOU ZEKER BEKEND
ZIJN! VREEMD, WAT ZO ER
ALLEMAAL ACHTER ZIT-
TEN?

WE ZIJN IN
ZICHT VAN DE
"VALLEY FORGE"
SIR!

EEN
KWARTIER
LATER...

GA JE VERKLE-
DEN, SONNY!... IK
GA GAUW MIJN RAP-
PORT BIJ DE ADMI-
RAAL UITBRENG-
GEN.

BIJ DE ADMIRAAL EVEN LATER.

...EN ZIE EENS, SIR/ HET
ENIGE POSITIEVE GEGEVEN
DAT DIT RAADSEL KAN
OPHELDEN IS DIT
KRUIS OP DE KAART.

WELK
KRUIS?
O!...
GOEIE
HEMEL!!!

VICTOR
HUBINON
MEN. 8

(Wordt vervolgd.)

...ALS EEN VISJE IN HET WATER...

Als je allemaal moest geloven, wat er over de duikers werd verteld... Die verhalen over schatten, gevechten met reusachtige inktvissen en bloed-dorstige haaien...

Allemaal verzinsels. Een inktvis is een heel bang dier en zorgt er wel voor zich zo gauw mogelijk uit de voeten te maken. Althans voor een duiker, iemand, voor wie hij moet oppassen. Oh, natuurlijk... Je moet hem niet in zijn verblijfplaats opzoeken. Als ie zich moet verdedigen, is het oppassen geblazen... Maar voor de rest zal hij zo'n duiker hoogstens eens betasten. Hij heeft gauw genoeg door, dat rubber en metaal niet te eten zijn. En dan maakt hij maar, dat hij wegkomt : een inktvis is toch zo op een rustig leventje gesteld !

Met een haai is het al precies hetzelfde. Als je maar uit zijn haaienrijk blijft. En dan nog ! Want alleen maar bepaalde soorten haaien wagen het een mens aan te vallen. Een haai wordt vooral aangetrokken door de geur van bloed (zijn reukorgaan is buitengewoon ontwikkeld). Gewoonlijk hebben de duikers niets van haaien te vrezen. De vis komt eens wat snuffelen, vindt, dat het helemaal niet lekker ruikt en gaat weer weg. Het grote gevaar is echter, dat hij de buis doorbijt, die de luchttoevoer moet verzekeren. Want dan zal de duiker het benauwd krijgen. Daarom zullen ze ook altijd vermijden het dier bang te maken en op stang te jagen.

Nee, niet de inktvissen en de haaien, maar de « druk » van het water is het grote gevaar van de duikers ! Dat is zijn grote vijand. En die is overal en altijd aanwezig.

In de vrije lucht ondergaat de mens ongeveer een druk van 100 kilo

per vierkante centimeter. 10 meter onder water is die druk al gestegen tot 200 kilo. Op dertig meter, 400 kilo !... De duiker zou dus als het ware door deze geweldige druk verpletterd moeten worden ! Maar de druk van buiten af wordt in overeenstemming gebracht met de druk van binnenaan, meestal door van boven toegevoerde lucht. Als de pomp defect raakt ; als er lucht uit het duikerspak ontsnapt... dan zal de borstkas van de duiker door de druk worden verpletterd. Daarom heeft de hulp van de duiker, die boven de pompen bedient, zo'n verantwoordelijke taak. Hij moet opletten naar de boodschappen luisteren, die hij per tele-

foon of door touwrukjes van de duiker krijgt.

Tegenwoordig kleden de duikers zich als « kikvorsmannen ». Deze uitrusting biedt heel wat meer mogelijkheden om onder zee op ontdekking te gaan. Automatisch wordt de binnendruk op de buitendruk afgestemd door een knap apparaat, uitgevonden door commandant Cousteau.

...En verder : Franquin heeft ons al over dat apparaat verteld. Het duikerspak door de graaf van Rommelgem uitgevonden, was op dit principe gebaseerd.

NIL NOVI.

DE BEVERPATROELJE

DE VERMISTE PADVINDER

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

GENOEG TIJD VERSPEELD!...
BRIGADIER, ZOEK HET TUSSENDEK AF EN DE RUIMEN... IK GA MET DE
KAPITEIN DE SCHEEPSPAPIEREN NAZIEN... DE PADVINDERS
MOETEN OP HET DEK BLIJVEN! ZE MOGEN NIET AAN HET ONDER-
ZOEK MEEDOEN.

TOT UW ORDERS,
INSPECTEUR!...

ARME INSPEC-
TEUR BIGOUDEN!...
HIJ IS
WOEDEND!...

JAMMER
DAT WE HET
SCHIP
NIET
DOOR-
SNUFFELN
MOGEN!

OCH, IK WEEET ZEKER DAT Vlieg
NIET MEER AAN BOORD IS...
ANDERS ZOU DE KAPITEIN
NIET ZO RUSTIG BLIJVEN... HIJ IS
VAST NAAR EEN VEILIGE PLAATS
OVERGEBRACHT!...

OH!

DAARGINDS!!!... KJK DIE
MATROOS!... HIJ HEEFT EEN
MES IN ZIJN HAND!...

NOU, WAT IS DAT VOOR BIZONDERS
AAN?! DAT GEBRUIKT HIJ OM
TOUW TE SPLITSN...

ZEKER,
MAAR DAT MES
IS EEN
GILWELL SCOUT!!

VERDRAAD!... JE HEBT
GELUK!...

HET IS NET ALS DAT
VAN Vlieg!!

Michel
Tacq

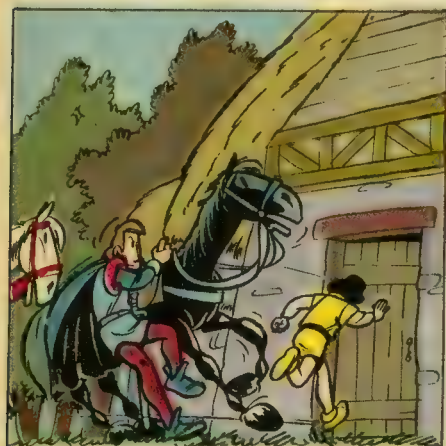
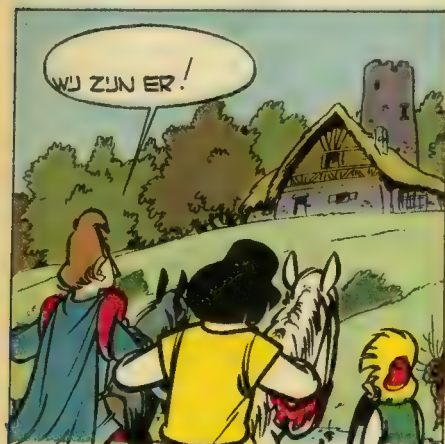
KA22

(Wordt vervolgd.)

Het raadsel van de maansteen

DOOR *Peyo*

(Wordt vervolgd.)

NU, BEVALT DIT NUMMER JE? GEEF HET DAN AAN JE VRIENDJES DOOR.

KIM DEVIL

DE
VERDVENEN
WERELD

IN HUN HUT TERUGGE-
KEERD MAKEN KIM EN
ZIJN MAKERS ZICH SNEL
KLAAR...

EN... ALS DE INDIA-
NIEN ONS NAZIT-
TEN EN ACHTER-
HALEN...

DAT ZAL
IK ZE WEL
BELETEN.

GEDULDIG WACHT KIM DE DAG AF...

DE LAATSTE DANSERS
ZIJN IN ELKAAR GEZAKT,
DRONKEN VAN ALCOHOL EN
MOEHEID... IK GA
EROP AF... WACHT
OP MIJN SEINTJE!

HET GELUK IS MET ONS...
ER HANGT EEN DICHTE
MIST BOVEN HET
MEER EN DE
OPEN PLEK.

KIM ONTWIKT HET DORPSPLEIN
EN SUIPT NAAR HET STRAND...

ALS EEN VAN
DIE DRINKEBROERS
WAKKER WORDT
BEN IK ER GEWEEST...

DAAR LIGGEN
DE PRAUWEN.

MAAR INEENS...

AI! EEN SCHILD-
WACHT... GELUKKIG
LUKT DIE OOK
TE VEEL OP TE
HEBBEN...

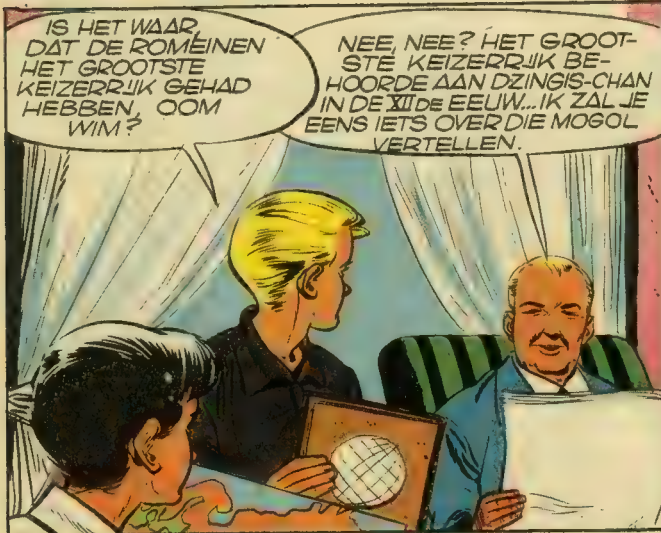
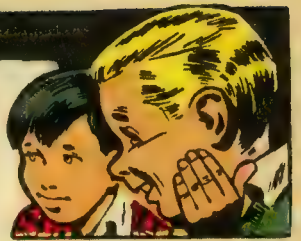

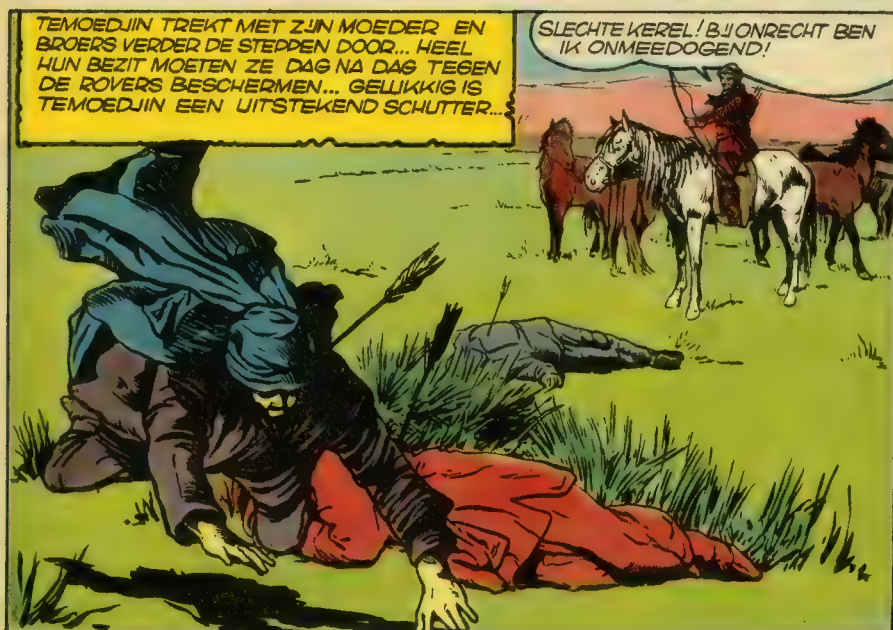
WAT EEN GELUK DAT IK
HEB GEDACHT AAN DIE
ETHER WAARMEE
DE PROF ZIJN VLINDERS
DOODT...

(Wordt vervolgd.)

DZJINGIS-CHAN, DE VEROVERAAR

DE NOMADEN VERSTOTEN DJAMOEKWA EN KRONEN TEMOEDJIN ONDER DE NAAM VAN DZINGIS-CHAN (CONVERMURWBARE KEIZER).

EINDELIJK IEMAND, DIE EEN RIJK KAN REGEREN!

EER AAN DZENGIS-CHAN!

MAAR DJAMOEKWA VOEGT ZICH BIJ TARGOETAI. ER BREEKT EEN VERSCHRIKKELIJKE STRIJD LOS...

VOORWAARTS!... IN GESTREKTE DRAAF!

MAAR OP ZEKERE DAG TIJDENS EEN GEVECHT...

GERAAKT!... IK BEN GETROFFEN! HELP!

GELUKKIG MOETEN DE GEVECHTEN DOOR EEN HEVIGE SNEEUWVAL WORDEN GESTAakt. DE TWEE LEGERS SLAAN HUN KAMPEN TEGENOVER ELKAAR OP.

MIJN KEEL BRANDT, DJELMEE... IK HEB DORST.

WIJ HEBBEN NIETS TE DRINKEN, HEER, TENZIJ DAT... IK ER OP DE EEN OF ANDERE MANIER PROBEER AAN TE KOMEN...

HALFNAAKT EN PROFITEREND VAN DE STORM, DRINGT DJELMEE HET VJANDELIJK KAMP BINNEN...

ZO ZAL NIEMAND VERMOEDEN, DAT IK UIT HET KAMP VAN DZENGIS KOM.

EN EEN UUR LATER...

WAAR BEN JE ZONDER KLEREN IN ZO'N WEER GEWEEST?

IK HEB DEZE MELKVOORU BIJ DE VJAND GEKAAPT!... WIE ZOU ME IN DEZE KLEDING ALS EEN VAN UW MANNEN HERKENNEN?

'S MORGENS VROEG NEEMT TARGOETAI DE BENEN. DZINGIS' KRIJGERS MAKEN ONTELBARE GEVANGENEN...

WIE IS DIE VROUW EN WAAROM HUILT ZE?

ZE
HUILT, OMDAT HAAR
MAN GEWORGD ZAL
WORDEN!... ZE HEET
KADAAN EN ZE IS DE
DOCHTER VAN EEN ZE-
KERE SORKWAN!...

WAT?...
SORKWAN...

HUIL NIET MEER, KADAAN!...
TER GEDACHTENIS AAN JE
VADER SCHENK IK JE MAN
GENADE. JE VADER
REDDE MIJ EENS
HET LEVEN...

HEER, AAN-
VAARD ONS ALS
UW ONDERDA-
NEN!

DJAMOEKWA VLUCHT NOG STEEDS
MET EEN HANDIE VOL MENSEN
VOOR DE DZINGIS UIT...

WE ZIJN VERLOREN! LATEN WE
DJAMOEKWA AAN DE DZINGIS
OVERLEVEREN. HIJ ZAL ONS
BELONEN!

EN ENKELE DAGEN LATER...

MACHTIGE CHAN, WE LEVEREN U DJA-
MOEKWA UIT!... DOE MET HEM,
WAT U WIL!

ELLENDINGEN!...
JULLIE DACHTEN ZEKER WELKOM TE
ZIJN, HÉ?... HET IS LAF JE WETTIGE
OPPERHOOFD TE VERRADEN! WIE
ZOU JULLIE OOI DURVEN
VERTROUWEN! BEUL,
MAAK ZE AF!

ZE WORDEN TER
DOOD GEBRACHT. IN-
TUSSEN BIEDT DE
DZINGIS-CHAN ZIJN
VRIENDSCHAP AAN
DJAMOEKWA AAN.
DEZE WEIGERT. OOK
HIJ WORDT GEDOOD,
NA EERST DE VER-
SCHRIKKELIJKSTE
KWELLINGEN TE HEB-
BEN ONDERGAAN.
DE GROTE CHAN
WAS ONDANKS
ALLES NOG
EEN ECHTE
WILDE GE-
BLEVEN.

LATER...

MACHTIGE CHAN, LUISTER
NAAR DE KLACHT VAN UW BROE-
DER!... UW WAARZEGGER KOKCHOE TER-
RORISEERT UW FAMILIE...

HIJ SLAAT
ONS!

VERDWIJN!...
PROBEER
JEZELF TE
VERDEDIGEN!...

KOKCHOE BESLUIT ZICH OP DE VER-
KLIKKER TE WREKEN...

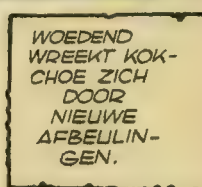
DE STERREN OPENBAREN ME, DAT
HET MONGOOELSE KEIZERRIJK AAN U
ZAL BEHOREN OF AAN UW BROER!... RUIM
HEM UIT DE WEG VOOR HET
TE LAAT
IS...

DIEZELFDE NACHT NOG LAAT DZINGIS-CHAN ZIJN BROER AAN-
HOUDEN... GELUKKIG KOMT HOËLOEN TUSSENBEIDE...

WAT?... WIL JIJ JE BROER DODEN? LAF-
AARD! HEEFT HIJ JE NIET GEHOUDEN OP
DE TROON TE KOMEN?... SINDS
WANNEER BEEF JE VOOR JE
WAARZEGGER?

MOEDER,
IK SCHAAM
ME... IK ZAL
MIJN BROEDER
VRIJ
LATEN!

WOEDEND
WREEKT KOK-
CHOE ZICH
DOOR
NIEUWE
AFBEULIN-
GEN.

DAN KOMT DE VROUW VAN DZINGIS-CHAN TUSSENBEIDE...

MACHTIGE CHAN, HOE KAN JE DERGELIJKE WREEDHEDEN VAN KOKCHOE TOELATEN. WAT ZAL HIJ MET JE KINDEREN DOEN, ALS JIJ DOOD BENT?

DOL VAN WOEDE RENT DE DZINGIS-CHAN OP KOKCHOE TOE EN RANSELT HEM AF.

DWAAS!... DENK NIET, DAT JE ALTIJD MET MIJN GOEDHEID KAN SPELEN!

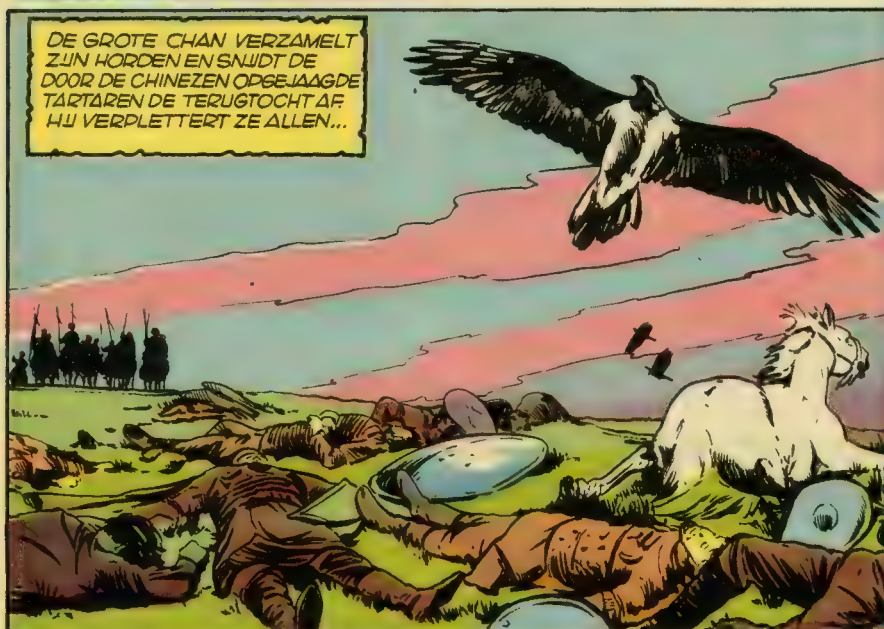

NIET VEEL LATER KOMEN CHINESE GEZANTEN IN HET MONGOOOLSE KAMP...

DE ZEER HOGE ZOOH VAN HET HEMELSE RIJK VRAAGT UW HULP OM DE TARTAREN TE VERPLETTEREN.

DE GROTE CHAN VERZAMELT ZIJN HORDEN EN SNIJDT DE DOOR DE CHINEZEN OPGEJAAGDE TARTAREN DE TERUGTOCHT AF. HIJ VERPLETTERT ZE ALLEN...

EN ENKELE MAANDEN LATER...

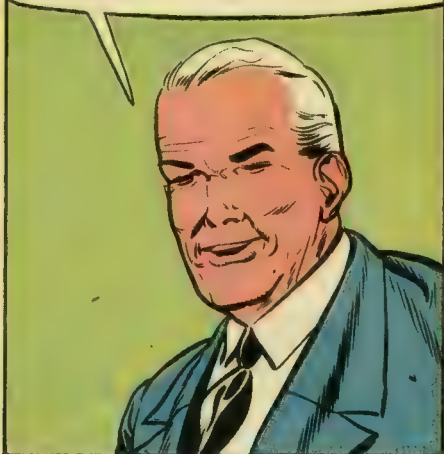
UIT ERKENNELIJKHEID VOOR UW HULP BIEDT ONZE MEESTER U DEZE BESCHIEDEN GESCHENKEN AAN. HIJ ERKENT U ALS HOOFD VAN AL DE GEWESTEN TEN WESTEN VAN ZIJN RIJK.

DEZE GEBEURTENIS VERSTERKT DE TOCH REEDS GROTE GREED VAN DE DZINGIS-CHAN OP DE NOMADEN... DE ANDERE MONGOOOLSE PRINSEN STEKEN HUN JALOEERSE KOPPEN BIJ ELKAAR... ER VOLGT EEN VIER JAAR LANGE MOORDENDE OORLOG... DE DZINGIS-CHAN BEHAALT DE OVERWINNING OP AL ZIJN RIVALEN...

DEZE OVERWINNINGEN MAAKTE HEM TOT ONAANTASTBARE HEERSER OVER HEEL HET MONGOLEN-RIJK. HIJ HAD HET ONMETELIJKE KEIZERRIJK DER HUNNEN HERSTELD. DOOR CHINA TE VEROVEREN ZOU HIJ HET VERDUBBELEN... MAAR DIT IS EEN ANDERE GESCHIEDENIS, DIE IK JE LATER ZAL VERTELLEN.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».

Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6: Tekenenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgeoefend worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

De Karper is terug
Wat 'n vreugd, wat 'n feest!
Maar Prairieduivel gaat heen:
Wat verdriet, wat geweën!

Dag, beste rakkers en rakkeresjes! Hier zijn we allemaal weer bij elkaar in ons geliefd tuintje. Er hangen vlaggen... voor onze Karper! Er hangen vlaggen half-stok voor... Prairieduivel! De een is weer terug. De ander gaat ons verlaten.

Het is dus vandaag wel een Jantje lacht en Jantje huilt. Of zullen we helemaal niet hullen? Welnee. Want ook het feit, dat sommige rakkers ons tuintje ontgroeien, is een verheugend iets. Onze Prairieduivel, in burger Fred Jacobs, gaat naar de radio-school in Hilversum. Elke morgen en avond moet hij dan heen en weer reizen. Verder nog studeren... dus veel tijd voor knollen blijft er dan niet meer over.

Fred, bedankt voor je hartelijke brief! Nee, die atoom-geschiedenis zijn we niet vergeten, maar... Enkele maanden kunnen lang duren. Deze Robbedoes werd al twee maanden geleden voorbereid! Kan je begrijpen: zo'n prachtig blad vraagt enorm veel werk: tekenen, schrijven, dan naar de redactie, foto-atelier, zetterij, drukkerij, correctie, lichtdruk, matrijzenafdeling, ste-

reotype, rotatiepersen, expeditie, enzovoort, enzovoort...

Zijn alle rakkers het ermee eens dat we vandaag wel een extra plaatsje voor Prairieduivel mogen inruimen? Niet jaloers?... Welnee, echte Robbedoesrakkers zijn nooit jaloers en kunnen voor een ander best de zon in het water zien schijnen.

Daar gaat ie dan:

EEN AVONTUUR VAN P. K.

P. K. had eens in zijn vrije tijd van allemaal oude onderdelen een ding in elkaar gezet, dat de naam «auto» moest dragen. Maar het «reed», en dat was volgens Pietje het voornaamste.

Op een morgen, toen Piet de «auto» eerst van de nodige benzine (verdund met brandewijn en suiker) had voorzien, tufte hij de oprijlaan van het Robbedoeshuis af, de straat op.

Het was mooi weer en Pieterman floot een lustig liedje.

Plots moest Kwabber een bocht nemen. Maar toen sloeg zijn hart wel driemaal over van schrik. Hij kreeg bijna een rolstuip met schuifdeuren, want... zijn stuur zat klem!... Hij begon te slingeren, schepte met luid geraas (plus het geschreeuw van de koopman) een bloemenkar, en schoot vlak langs een tiereilerend draaiorgel!

Maar eensklaps had Piet zijn stuur weer recht en hobbelde lustig fluitend weer verder!

Eensklaps klonk achter hem het geloei van een sirene. Even later werd hij tot stoppen gedwongen door een bars uitzien- de agent op een motor. Piet, die soms erg ondeugend kan zijn, deed alsof zijn neus bloedde en reed vrolijk verder.

Dat werd de agent toch te gortig. Hij begon Kwabber te snijden. Pietje moest wel stoppen, of hij nu wilde of niet.

Even later kwam de agent met grote schreden op Pietje toegebeend. Hij blafte: — Waarom heeft u niet gestopt, toen ik wenkte?

— Het spijt me erg, agent, antwoordde Pietje deemoedig. Maar ik heb er twee uur over gedaan om deze kar op gang te krijgen en ik vond het eigenlijk zonde om te stoppen voor zo'n kleinigheid als een proces-verbaal!!!

Maar niettemin werd Piet toch flink voor zijn gehoorzaamheid gestraft. Hij zal het in de toekomst vast en zeker niet meer doen, al moest hij er vier uur over doen om zijn «wagen» op gang te krijgen.

En dan het volgende opstel, eveneens Eigen Werk:

HANDIGE PIET!

De Robbedoesfamilie zat juist gezellig samen koffie te drinken, toen Pietje Kwab plotseling gierend en proestend opsprong en met een vaart van nul komma nul de deur uitrende. Hij vloog de straat op, glerde de hoek om, knaalde tegen een lantaarnpaal aan en stopte met rokende zolen en een bult zo groot als een ei voor een jongen, die drie dozen slagroomgebak op de armen droeg. Pietje had hem op een haar na gemist.

Snel sprintte hij verder en even later kwam hij puffend tot stilstand op de stoep van de tandarts.

Nu moet je weten, dat Piet juist een kunstgebit moest hebben (omdat hij teveel snoept!).

Eigen werk van ZWARTE AREND uit Baanode.

Al zijn tanden waren er uit, behalve drie, die over een week zouden worden verwijderd.

Even later zat Pietje op de stoel en zei hijgend:

— Wilt u heel vlug mijn tanden eruit halen?

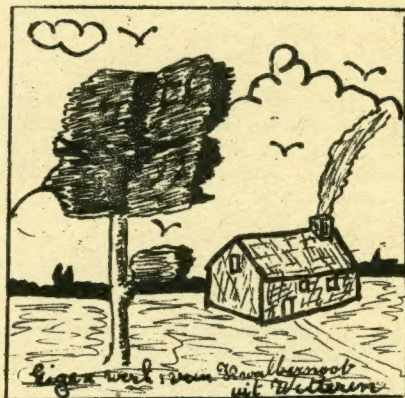
De tandarts keek eens goed, haalde er een vergrootglas bij en sprak toen:

— Ik weet niet, of ik zulke slechte ogen heb, maar ik zie geen tanden!

Piet begon te kreunen en sprak met rollende ogen:

— Precies wat ik dacht! Dan zijn ze zojuist in mijn keel gegleden. Ik heb ze in-geslikt!

Eigen Werk van
PRAIRIEDUIVEL 34.664 uit Veenendaal.

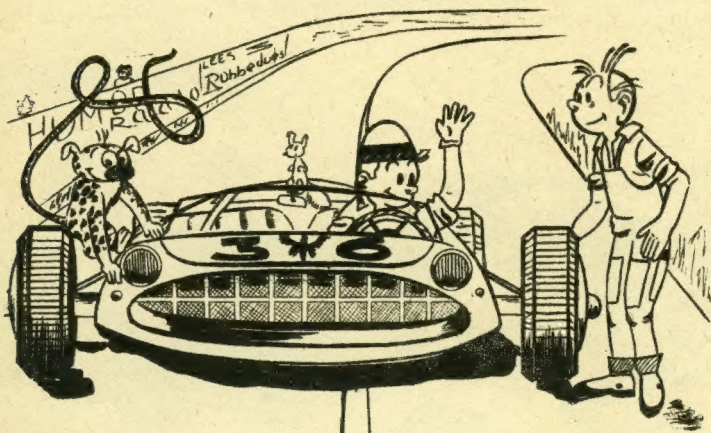
Eigen werk van KWABBERNOOT uit Weteren.

Beste vriend Fred, we vinden het écht jammer, dat je ons gaat verlaten. We zijn echter blij, dat je een trouw Robbedoes-lezer blijft. Dat kan trouwens ook niet anders. Doe goed je best, jó! Studeer hard. Je hebt dat nodig voor later. En dan een laatste goeie raad: blijf ook als grote man verschillende punten van onze Robbedoes-Ere-Wet onderhouden. Dan wordt je een prachtkerel! Een, op wie de maatschappij kan bouwen! Afgesproken?... Namens alle knollenbroers en -zusters: veel succes! Een heel stevige handdruk van je grote vriend Snuffel.

Nu volgt een goed Eigen Werk van DE KARPER uit Berg, die na een jaar verdwijnen weer is komen verschijnen:

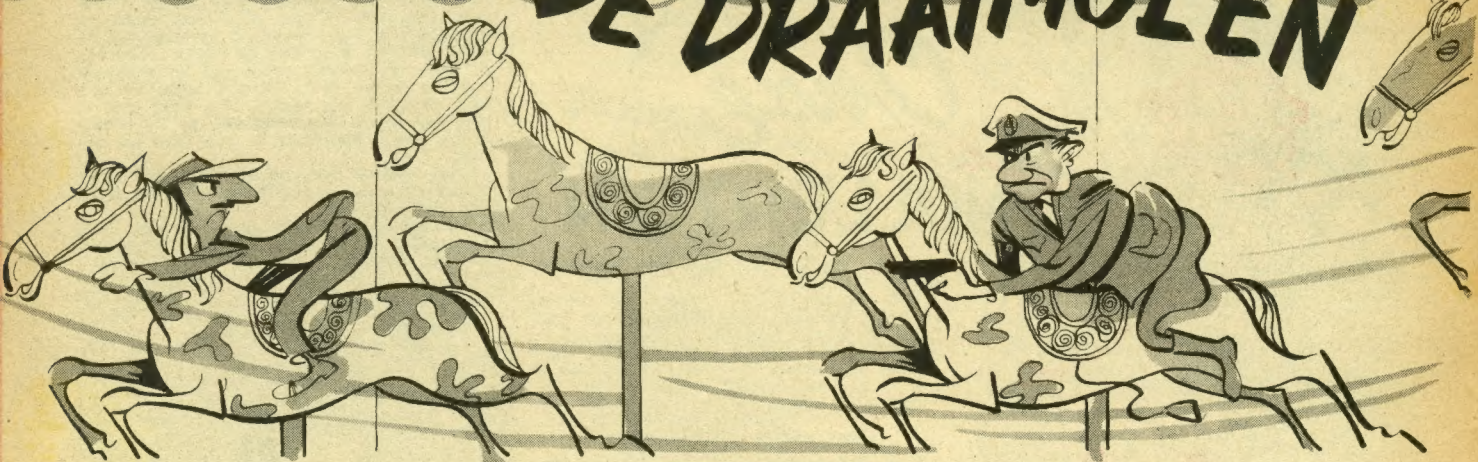
(zie vervolg blz. 23).

— 21 —

Eigen werk van JERRY SPRING uit Waasmunster.

DE DRAAIMOLEN

— Het spijt me echt, meneer Witjes.

De bankdirecteur trok anders helemaal geen gezicht van iemand, die ergens spijt van heeft...

— Het spijt me echt, maar u moet hier weg. Uw draaimolen maakt een hels lawaai. Als dat zo blijft duren, zal ik een klacht indienen...

— Maar, meneer Zuring, u moet begrijpen, dat...

— Tut, tut, tut! Hier valt niets te begrijpen, meneer Witjes. U veroorzaakt burengerucht. Dat afschuwelijk gejam van uw orgel en dat gegil van die kinderen... Dus, u weet het, meneer Witjes. Morgen moet u hier weg zijn...

Meneer Zuring stapte met de neus in de lucht en heel zeker van zijn waardigheid heen.

Meneer Witjes had in de buurt juist dit hoekje voor zijn draaimolen uitgezocht, omdat het er zo rustig en zonnig was. Alle kinderen uit de buurt kwamen bij hem. En meneer Witjes hield veel van kinderen. Heel dikwijls liet hij hen een rondje draaien voor niks. Alleen maar om hun stralende snuitjes te zien en hun blij geroep te horen. Ze waren toch zo in hun schik op zijn houten paarden!... En nu was die nare meneer Zuring gekomen, de rijke meneer Zuring, die een groot vriend was van de burgemeester...

De kleine bank van meneer Zuring stond juist tegenover de draai-

molen. Meneer Zuring hield helemaal niet van kinderen. Er werd verteld, dat hij wolvenklemmen in zijn tuin had staan, om de deugnieten pijn te doen, als ze een bal kwamen halen of van zijn pruimen wilden proeven... Er werden veel dingen over meneer Zuring verteld. Een ding was in elk geval zeker: hij hield niet van lawaai. Hoe dikwijls had hij aan de draaimolenbaas al niet gevraagd om dat orgel af te zetten. Maar wat wil je? Een draaimolen zonder orgel is toch geen draaimolen meer!...

Verdrietig lurkte meneer Witjes aan zijn pijp. Hij streefde juist een kleine jongen over de krullebol, toen er voor de bank van meneer Zuring een grote, Amerikaanse slee stopte. Er stapte een meneer uit, die haastig het kleine bankgebouw binnen ging. Enkele ogenblikken later klonk er een kreet uit de halfopenstaande deur:

— Houdt de dief!...

Meneer Witjes sprong op. Er was een dief in het huis van meneer Zuring.

— Houdt de dief!...

Een agent, die toevallig door de straat kwam, had de kreet ook gehoord. Dadelijk kwam hij toegerend. De man, die met de wagen gekomen was, rolde bijna het bankgebouw uit. Bankbiljetten piepten uit zijn zak. Hij hield een revolver in de hand. Hij wilde in zijn wagen springen,

maar de agent sneed hem de weg af... Dan vloog hij de straat over en dook in de stilstaande draaimolen, verschool zich achter een van de paarden en maakte zich gereed om op de agent te schieten...

Meneer Witjes aarzelt niet. Hij drukt op het knopje, en... de draaimolen begint te draaien. De verraste bandiet verliest het evenwicht, probeert naar een paardenpoot te grijpen; mist, en rolt languit op de sneldraaiende vloer...

De politieagent wacht geen seconde. Met een sprong zit ie in de molen, bovenop de bandiet, die zijn wapen heeft laten vallen. Ze vechten samen, ze hangen nu op een paard, dat op en neer gaat...

— Zet de molen stil! roept de bandiet. Ik word zeeziek!

Gewillig laat de man zich naar het politiebureau brengen.

Een uur later krijgt meneer Witjes bezoek van een minzaam glimlachende directeur Zuring.

Met een droog kuchtje begint deze: — Hoor eens... Ik heb nagedacht. Dat orgel maakt toch eigenlijk niet zo heel veel lawaai... En ik zou graag, dat gedurende twee dagen alle kinderen uit de buurt voor niets mogen draaien. Ik betaal...

Begrijp je nu, waarom alle kinderen in de buurt nu ook veel van meneer Zuring houden?

ELA SDRETU.

ONZE KNOLLENTUIN

(Vervolg van blad. 21.)

WANDELING

Wronkige boomgedrochten wroeten fors omhoog, waar zachte winden golvend en ruisend door het tere groen aalen.

Hun dikke, bruine stammen planten zich log en ruig geschubt tussen de fijne, mijmerende graspijltjes, die dromend zacht wiegen op de zoete teugen van de wind.

Tussen het groenig gewemel van ritselende bladeren strooit een melodieuze vogel zijn rijke, volle klanken over de diepe stilte tussen de bomen. De blanke rivier deint het klare water met sobere golfjes, die tegen 'n wiegend rietpijltje klimmen, terugdalen tegen de uitgebeten graskant klotsen en gelaten breken.

En lome vis trekt met slappe golvingen van zijn vet lijf een streep tussen al die golfjes, die braaf en zoet wijken en achter hem de streep weer toegolven.

Eigen Werk van
DE KAPER uit Berg.

Het is met dit werkje moeilijk te zeggen, of je dit jaar vooruit bent gegaan of niet, Daan! Wel heb je nog iets van die dikke, gezwollen taal van vroeger overgehouden. Luister: dit is helemaal niet erg, want dit bewijst, dat je naar woorden zoekt. En zo maak jij jezelf een grote woordenschat rijker. Maar probeer in je volgende opstellen eens wat eenvoudiger te worden. Niet « te veel » zoeken.

Wat je gedichten betreft: al zit er dan geen ritme in, toch zou ik ze wel eens graag willen zien en beoordelen. Misschien kan ik je enkele tips geven. Alvast: lees verschillende dichtwerken hardop. Succes, boy!

Een mopje van ROY ROGERS 33.190 uit Amsterdam:

Sjarel de Zetter. Eigen werk van PRAIRIE-DUIVEL 34.664 uit Veenendaal.

HIJ WAS RAAK

De bediende van een even rijk als gierig man zei op zekere dag tegen zijn heer:

— Ik droomde vannacht, dat u mij een fooi van 10 dollar gaf!

— Tien dollar? riep de rijkard ver-

baasd uit. Nu ja... voor deze keer mag je ze houden!

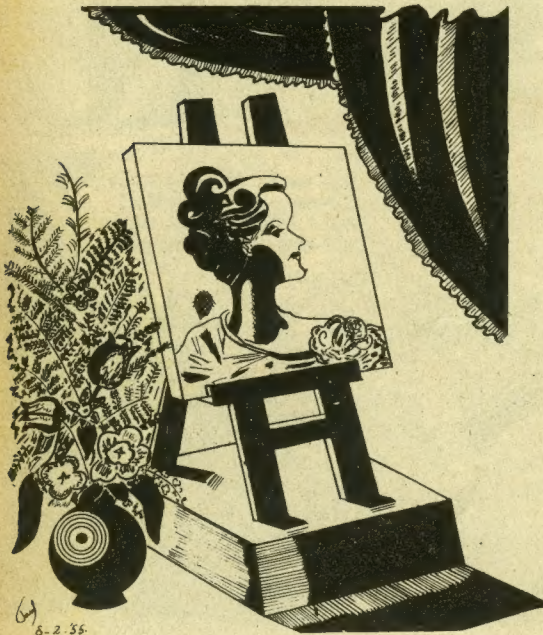
Onze gelukwensen voor je tekenknollen. Je hebt beslist een heel eigen stijl, een eigen karakter. Probeer dat te ontwikkelen, rakker! Iets persoonlijks in zijn werk is altijd heel veel waard.

Om nu een flink plaatsje voor de tekenknollen te laten, gaan we dadelijk over tot Eervolle Vermeldingen:

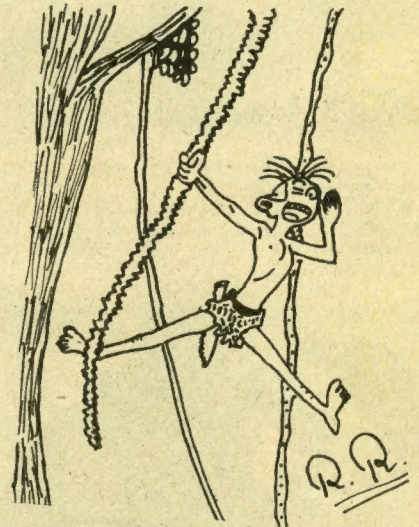
Voor de tekenknollen van: ARIE DE BOER uit Schiedam (iets te vlekkelig. Fijner werken). Hetzelfde voor IVANHOE uit Nijmegen. Verder voor FALLSTAF 34.873 uit Den Haag, SURCOUF 33.574 uit Dordrecht, TIMOER uit Antwerpen, de gebroeders PETERS uit Mechelen; MICHEL ANGELO uit Nederokkerzeel, (stuur ons eens een mooie foto van je toestel? Natuurlijk mag je van naam veranderen!), JAN BART uit Mazenzele, KWABBERNOOT uit Weteren, HARRY BALM uit Haarlem; — voor de opstelknollen van SURCOUF 33.754 uit Dordrecht (je schrijft reuze vlot. Zoek eens een dankbaarder onderwerp: opstel over een reusje, of een kort verhaaltje, dat niet naar de Wild-West ruikt!), en CHARLY uit Hemiksem. P. BREHLER uit Singapore hartelijk dank voor zijn brief!

Slof, slof, slof... Snif, snif, snif... Dat is de verkouden Sjarel op pantoffels. Ti'd om op te stappen dus! Tot de volgende week, beste rakkers. Flink je best doen op school, hoor! En vergeet niet om zo nu en dan moeder eens te helpen, hetzij met boodschappen te doen, op broertje te passen of wat ook. Maar altijd blij en vrolijk zijn! Hou je haks!

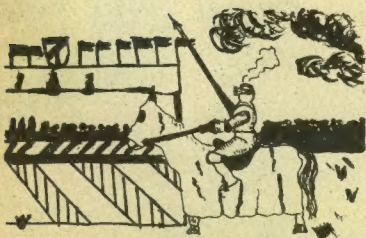
Een stevige vijf van Sjarel en Piet, maar vooral van jullie opperknollenplanter,

Nagetekend door MICHEL ANGELO uit Nederokkerzeel.

Eigen werk van ROY ROGERS 33.190 uit Amsterdam.

Eigen werk van IVANHOE uit Nijmegen.

Eigen werk van JOHAN uit Schiedam.

Nagetekend door ARIE DEN BOER uit Schiedam.

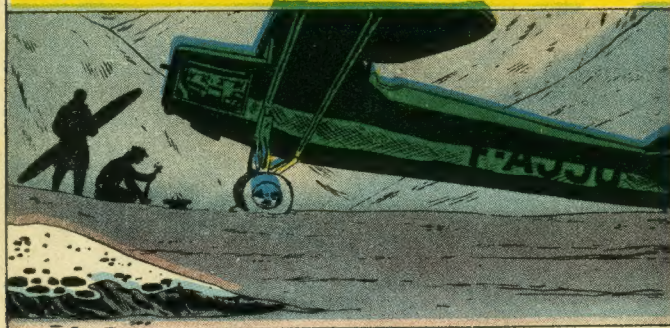
MERMOZ EN COLLENOT
ZIJN BIJ DE LATE 25
TERUG.

MISSCHIEN KUNNEN
WE HEM GENOEG
OPKNAPPEN OM TE
STARTEN, MENEER
MERMOZ!... MAAR HET LAM-
ME IS DAT ALLE VERVAN-
GINGSSTUKKEN ONT-
BREKEN.

HE, ONZE CONDORS WIJZEN GEEN
VOET VAN ONS! ZE AZEN
OP ONZE
DOOD!

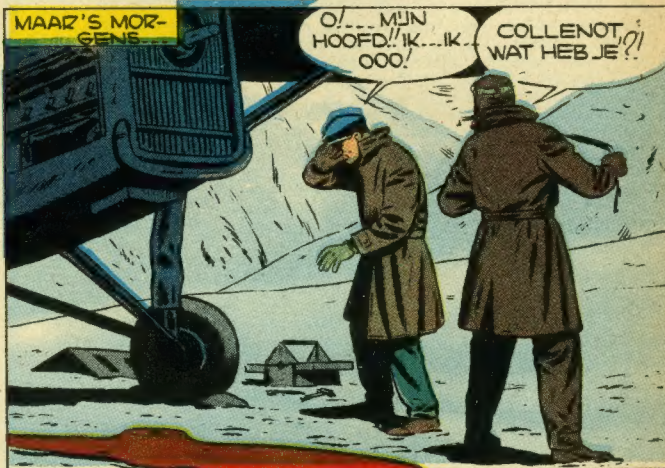
LIRENLANG VOLHARDT COLLENOT IN HET ONMENSELIJKE
ONGELOFELIJKE WERK. MET TOUW EN IJZERDAAD, STUK-
JES STOF EN LEER REPAREREET HIJ ONVERDROTEN
VOORT. HIJ RUKT OVERBODIGE STUKKEN UIT HET WRAK
OM ER NIEUWE VAN TE MAKEN. DE HELE NACHT
PLOETERT HIJ MET EEN WANHOPIGE ENERGIE.

MAAR'S MOR-
GENS

O!... MIJN
HOOFD! IK... IK...
OOO!

COLLENOT,
WAT HEB JE?!

HET IS NIKS, ME-
NEER MERMOZ...
ENKEL DUIZELIG.
IK BEN HAAST
FLAUWGEVAL-
LEN!

JE BLOEDT
UIT JE NEUS
EN OREN.

DE HELE DAG EN DE
VOLGENDE NACHT ZET-
TEN MERMOZ EN COLLE-
NOT HUN TITANENAR-
BEID VOORT. ZE ETEN
SNEEUW OM HUN HON-
GER TE STILLEN.

DIE KOU IS VRESE-
LIJK. MIJN VINGERS
ZIJN BEVROREN
EN MIJN GEZICHT
BLOEDT.

WE MOETEN WAT RUST
NEMEN. AL TWEE DA-
GEN HEBBEN ZE GEEN
OOG DICHT GEDAAN!

IN DE VROEGSTE
WORDT HET WERK
HERVAT EN...

NU KAN DE
MOTOR GEPRO-
BEERD WOR-
DEN, MENEER
MERMOZ!

MERMOZ ZET
DE MOTOR AAN...

HU
DRAAIT!...
GERED!...

MAAR INEENS...

O, DE RADIATOR...
HET WATER
SUIPELT OVERAL
UIT. DE BLUIZEN
ZIJN VAN DE
VORST GESPRON-
GEN!... WE ZIJN
VERLOREN!

VICTOR
HUBINON

J.M. 41